

Distriktsmøte-bilag

FFP aug/sept 1986

LAGSVEDTAK OM BERETNINGA/DM

Uttalelse fra avd. LR ..... s. 2
Uttalelse fra avd. HA ..... s. 2

DM-DEBATT

Hvordan beholde folk ? ..... s. 4
Av Unni K
Vannskillet i ledelsesteorier ..... s. 7
Av Ronja R

MATERIALE FRA DS

Tillegg til beretninga ..... s. 9
Svar på kritikk av beretninga ..... s. 13
Kampen for å endre Oslo-partiets
klassesammensetning ..... s. 16

Lagsvedtak

Uttalelse fra avd. LR

Vi støtter de i DS som ville gå ut å propagandere mandatsjanser med en gang. (Enstemmig for forslaget)

Vi godtar beretninga som en referende protokoll, men ikke som et politisk dokument. (Enstemmig for forslaget)

En kommentar utenom beretninga. Vi er skuffa over at dette DS stort sett har hatt de samme feila som det forrige.

Uttalelse fra avd. HA

DS og grunnorganisasjonene

1) DS skal fungere som en helhetlig ledelse, der en del av medlemmene har hovedvekt på det eksterne, åpne politiske arbeidet, og står fram som offentlige medlemmer av DS. Den andre delen av DS har hovedvekta på internt arbeid, og skal jobbe i forhold til grunnorganisasjonene.

2) Å styrke grunnorganisasjonene er en av de viktigste oppgavene i landsmøteperioden. Dette må derfor også være en av de mest sentrale oppgavene for DS. Min 50% av DS-medlemmene i det nye DS skal ha hovedoppgave i forhold til grunnorganisasjonene.

3) DS-medlemmer som har oppgaver med grunnorganisasjonene skal primært være en politisk ledelse. Ved valg av medlemmer til org. -utvalget skal det legges vekt på å finne fram kandidater med allsidig politisk skolering og god masselinje.

4) Organisasjonsapparatet i Oslo er i dag i all hovedsak et byråkratisk ledd som svekker den politiske ledelsen av partiet i Oslo. DS må ikke delegere bort det organisatoriske ansvaret. Kontakten bør være direkte fra DS til laga. DS må vurdere en nedbygging av det byråkratiske apparatet. Måten det fungerer på i dag er også en trussel mot sikkerheten.

Nåværende opplegg med DS-kontakter bidrar til å fjerne DS-ledelsen fra avdelingene, og foreslås nedlagt. Flest mulig av de som arbeider med grunnorganisasjonen bør være medlem av DS.

5) DS-leder/nestleder bør i løpet av DM-perioden ha møter med samtlige avdelinger, både for å få kunnskap om partiet, og bygge opp ledelsens evne til å lede.

6) Alle DS-medlemmer skal besøke min. et lag hver i neste DM-periode.

7) Alle årsmøtene i avdelingene skal få besøk av DS.

Kommentar til beretninga

8) Presentasjon av en eksternt ledelse (beretninga s. 3) en eksternt leder og et eksternt-utvalg — og vips kan de som vil kontakte partiledelsen? Passivt! Ikke mye til framskritt.

Ingen eksternt ledelse som leder, som et eksternt ansikt som kan kontaktes. «grunnlaget er lagt for mange og dristige utspill fra partiledelsen i byen...» Ja, men før dette grunnlaget har gikk konkrete resultatet er det lite framgang å snakke om.

9) Internasjonalt utvalg: FFP feb. 85 s.17: DM mener at det internasjonale arbeidet må ledes direkte av DS. Opprettelse av et eget IU i Oslo må ikke bli en bortdelegering av arbeidsfeltet.

10) Mangel på langsiktige og kortsiktige planer. Planer primært på saksområder — ledet av utvalgene.

Forslag til prioriterte arbeidsoppgaver

11) Et hovedmål for Oslo-partiet i neste periode er å sikre representasjon på Stortinget. Hele partiorganisasjonen må derfor fra høsten av rettes inn mot bystyrearbeid og RV.

Viktigste underordna arbeidsområde for Oslo partiet:

a) Kvinnene — med vekt på

— Arbeid innafor de typiske kvinneyrkene (handel- og kontor/renhold, ho-

tell- og restaurant) og bygging av partiet her

— Porno/prostitusjon/vold mot kvinner

— Bygge ut Kvinnefronten, verve mange nye medlemmer

b) Ungdommen — med vekt på

— Internasjonale spm./verve mye ungdom til internasjonalt solidaritetsarbeid

— Miljøbevegelsen

— Studier og teoretisk debatt

Utvalg under DS

12) Det må gjennomdiskuteres utvalgenes funksjon i forhold til DS og i forhold til grunnorganisasjonene. I dag fungerer utvalgene som faglige «utredningsorganer», som tildels blir i konkurranse med grunnorganisasjonenes arbeidsoppgaver i stedet for en støtte til deres arbeid.

Etter den styrken Oslo-partiet har i dag bør det være færrest mulige utvalg. Internasjonalt utvalg foreslås nedlagt inntil videre, og innvandrer-utvalget omgjøres til et landsutvalg under SK, ev. nedlegges. Det opprettes ikke flere utvalg på saksområder (som f.eks boligutvalg).

Det vurderes et eget utvalg for strategisk planlegging/partibygging i Oslo, fortrinnsvis at dette er en av DSs viktigste arbeidsområder i neste periode, og at det ikke delegeres bort til et utvalg utenfor DS.

DM-debatt

HVORDAN BEHOLDE FOLK ?

AVUNNIK.

Beretninga har et punkt som heter "Alt for ofte får noen gå stille ut". DS tar opp noen årsaker til dette:

1. Det er ikke populært å være kommunist i disse tider.
2. Sosiale grunner: dårlig kaderbehandling
3. Det er for 'lett' å gå ut: medlemmer renner ut mellom fingra uten kamp.

DS har som utgangspunkt at partiet blir mindre, og hvordan dette skal forhindres. En utmelding gir det enkelte lag en kollektiv skyldfølelse: hva har vi gjort feil ? En kan lett grave seg ned i problemet, men hva hjelper det å gruble ? Jeg syns at DS legger ekstra tyngde på bæra ved sine konklusjoner. Situasjonen blir lite konstruktiv.

HVORFOR MED I AKP ?

Vi har ulike grunner til å være /gå med i partiet:

- vi kan ha objektive klasseinteresser og en revolusjonær bevissthet;
- vi kan ha et ønske om å bruke livet vårt til noe verdifullt: verden må forandres;
- vi kan være opportunistiske ut fra avhengighet av et sosialt miljø;
- vi kan være fascinert av stilen hos kommunister: identifeksjon;
- vi ønsker lærdom, en erkjennelse for å forstå verden: "AKPere er jo

så flinke";

Vi kan dele opp årsakene i to deler: de objektive og de subjektive. Sjølrealisering er en ganske viktig subjektiv årsak for et engasjement i den kommunistiske bevegelsen.

SKOLERING

Hva er det første vi må gjøre i forhold til et nytt medlem ? Etter min mening: **skolering, skolering og atter skolering.**

Skolering i partiets teori og politikk skal lede til en overbevisning om at dette er den eneste løsning - det eneste alternativ jeg har, om jeg skal respektere meg sjøl og det jeg gjør. Her er grunnskolering (i de gamle klassikerne) absolutt nødvendig.

Skolering i historisk materialisme må hele tiden prioriteres for å lære å tenke som en kommunist. Men:

grunnskoleringen må knyttes til dagens politiske situasjon, dvs. eksempler på **hvordan man bruker historisk materialisme som metode til daglig**. Dette er vanskeligere enn enkelte 'gamel rever' later til å tro.

AKTIVISTARBEID

En opprioritering av aktivistarbeid må også til for å beholde medlemmene lenger enn kandidattida. Som partimedlem, er det *der* man gjør sin viktigste jobb.

Hvordan ivaretas de langsiktige perspektiver når aktivistarbeid, f.eks. KK-salg, skal oppsummeres? Spør vi bare om hvor mange KK du har solgt, - eller spør vi også om hvor mange bra politiske diskusjoner du har hatt under salget? Vi må lære oss å være flinkere til å oppsummere de bra sidene ved aktivitetene. Det er noe masochistisk og puritansk over måten det politiske arbeidet oppsummeres idag. Dette gjelder ikke minst beretninga fra DS.

INNFLYTELSE PÅ POLITIKKEN

Et annet hinder for å komme seg videre ut over kandidat-tida, er fremmedgjøringa som springer ut fra den demokratiske sentralismen. Det enkelt 'menige' medlem har få holdepunkter for at hun/han er med og former politikken til AKP. Dette leder til en tilsynelatende adskillelse mellom åndens (forming av politikk) og håndens (aktivisme) arbeid.

For å unngå denne fremmedgjøringa, kan det enkelte medlem sjølsagt tro på at den demokratiske sentralismen fungerer, at ikke alt går ovenifra og nedover. Men det er ikke sikkert at en slik tro er nok. Som kommunister, vil vi jo ha objektiv viten om det meste. Denne usikkerheten må avhjelpes med bedre kommunikasjon mellom ledelse og grunnplan. Problemet må også vies større oppmerksomhet i skoleringsarbeidet. Det tar alt for lang tid før et nytt medlem er så inne i sjargongen og partikulturen at det forstår signaler og kan trekke de nødvendige konklusjonene sjøl.

SOSIALT SAMVÆR

Behovet for sosialt samvær er kraftig undervurdert. Vi mestrer møtestruktur og møterammer. Problemet er at struktur er ille forpliktende. Eller retttere sagt: vi er forpliktet av strukturen, men ikke i forhold til hverandre. En prat over kaffekoppen kan skape et tryggere miljø for at

sigelser og usikkerhet får komme fram. Særlig nye medlemmer har ikke noe annet miljø å gå tilbake til for å diskutere politikk på vår måte.

BERETNINGA GOD MASSELINJE ?

Så en liten sluttkommentar til DS. Her dere vurdert om 'nu-går-alt-meget-værrer'-beretninga er bra masselinje *innad i partiet* ? Hva med et smilekurs, DS ?

KLASSEKAMPEN

PÅ

SARDINES

---

12 TIMER MED KK
SØNDAG 5. OKTOBER

VANNSKILLET I LEDELSESTEORIER: HVORDAN MÅLET FASTSETTES

(SVAR TIL PRINSESEN SOM IKKE VILLE SMILE)

Av RONJA R'

Flott å få en skarp reaksjon på artikkelen min. Det var første gang jeg sskrev i FFP, og det er ikke noe verre enn å bli forbigått i stillhet !

ML-SPRÅKET

Jeg tror at du har lest innlegget mitt som "Fanden leser Bibelen". Og det tror jeg det er riktig å gjøre. Jeg representerer tross alt det DS som ikke har klart å være en politisk ledelse for Oslo-partiet. Jeg har også, som du har oppdagat, hatt en viss innflytelse over det som står i beretninga.

Når det er sagt, tror jeg din negative innstilling har gjort at du ikke har forstått hva jeg mener. Jeg vil våge den påstand at det er fordi artikkelen min er holdt i et språk og med en annen tilnærming enn den vanlige "ML-metoden" og "ML-språket".

Eller så er vi kanskje grunnleggende uenige. Jeg vil i alle fall prøve å utdype hva jeg mener.

ENHET GRUNNPLAN-LEDELSE

Når jeg snakker om **ledelse**, så mener jeg DS sin ledelse av massene på grunnplanet i partiet. Uten laga og medlemmene, er DS ingenting. Og omvendt: uten en ledelse er laga ikke noe annet enn grupper og enkeltpersoner som prøver å oppnå noe. Uten en enhet mellom ledelse og grunnplan i Oslo-partiet, har vi ikke noe kommunistisk parti i byen.

MAOs LEDELSESTEORIER

En ledelse i et kommunistisk parti vil ikke klare å fylle sin oppgave hvis den ikke arbeider etter prinsippet "fra massene - til massene", og prinsippet om "almene oppfordringer og særegne rettleidninger", dvs. følge Maos ledelsesteorier. Disse teoriene er våre grunnprinsipper for arbeidet.

UTVIKLE EGNE METODER

Men, Mao har en ledelsesteori. Han har ikke skrevet så mye om konkrete metoder for ledelse, som vi kan bruke. Derfor bør vi, etter min mening, forsøke å utvikle slike metoder tilpasset vårt parti og det samfunnet vi lever i.

Hvorfor skulle vi da ikke plukke det beste fra borgerlige organisasjons- og ledelsesteorier, og bruke det ?

MAO OG J.C. ENIGE I EN GOD DEL

Moderne ledelsesmetoder er ikke bare Janne Carlzon, selv om han er svært dyktig til å markedsføre seg sjøl. Artikkelen min bygde på hele spektret av ledelsesteorier, også de som J.C. bygger på.

Mao og J.C. er faktisk enige i en god del ! Den store forskjellen på dem er hvordan målene fastsettes.

EN KNYTTET NEVE

I spørsmålet om hvordan strategien skal fastlegges, er jeg helt enig med deg. Her skal hele partiet være med og bestemme.

Men: når målet er fastlagt, er det ledelsen oppgave å propagandere målet i partiet, mobilisere medlemmene politisk til kampen. En sen-

tral oppgave for ledelsen blir dermed å få partiet til å fungere som en enhet som kjemper sammen mot det felles målet. Hver enkelt medlem må være en viktig del av helheten, og vite det.

Dette er ikke manipulering ! Det er dette som er masselinje.

KORT:

Mine paroler er:

- MOT MANGLENDE DEMOKRATI OG SENTRALISME !
- FOR EN LEVENDE DISKUSJON OM LEDELSE, DEMOKRATI OG SENTRALISME I PARTIET !
- FOR EN BEDRE LEDELSE MED EN SOLID FORANKRING I MAO, MEN SOM OGSÅ TØR VÆRE NYTENKENDE OG FLEKSIBEL !
- MOT BORGERLIG IDEOLOGISK TENKING OG PÅVIRKNING I PARTIET !
- FOR KVINNE- OG ARBEIDEROPPRØR !

DISKUSJONEN MÅ FORTSETTE

Jeg håper diskusjonen vil fortsette. Vi må ikke la den dø nå, dersom det nye DS vi skal velge, skal bli i stand til å "løse" problemene. Vi må ikke gjøre de samme feila på nytt !

Framleis eit ord med i laget....?

TILLEGG TIL BERETNINGA

Tariffkampene våren 1986

Lockouten

Storlockouten i vår kom helt uventa for partiet, Oslopartiet inkludert. Hele oppgjøret for privat sektor var dårlig forberedt, med uløste taktiske spørsmål i kø:

— Hvordan takle LO-toppens mer offensive profil? (De krevde *økt* kjøpekraft for første gang på mange år, arbeidstidskravet seilte på en sterk opinion iblant medlemmene, Hotell & Restaurant krevde forbedret lavlønnsgaranti.)

— Hvilke krav var det bevegelse rundt, allianser osv. osv. Faktum var jo at med unntak av arbeidstidskravet var det liten bevegelse rundt om. Det sentrale FUs parole om 5 kroner timer var gripi av svært få.

Ingen DS-organer diskuterte dette på forhånd. Når lockouten var et faktum så vi på den ene sida *store* taktiske uenigheter, som må tilbakeføres til de dårlige forberedelsene blant annet. Eks. SKs Faglige Utvalg kjørte ut ei parole om «å skjerpe krava», dvs å reise nye og høyere krav (i tråd med grunnplanets krav) enn de krava forhandlingene starta på. Mange partifolk i Oslo var mot dette, og fremma parola om «å slå ring rundt krava — ingen firing!». Begrunnelsen var at dette var den eneste taktikk det var realistisk å få folk med på, fordi det *ikke* var noen bevegelse for de såkalte grunnplanskrava. Når LO-ledelsen svikta, ville det være en gunstig situasjon for å avsløre dem etterpå.

Et annet eksempel: Kamerater i bygning mente de kunne få hele arbeidsgiversida til å sprekke opp ved å plukke firmaene et for et. Byggefirmaet Selmer-Sande signaliserte at de var villig til å innfri Bygnings krav. Opp mot dette sto at det å inngå separate avtaler ville svekke kampfronten. Mange aktivister ville gå tilbake på jobb, og presset på NAF innenfra til å strekke våpen ville svekkes når de mest desperate intreprenærene fikk arbeidet igang igjen hos seg. Til dette mente kameratene i Bygg at dette var en typisk sosialdemokratisk måte å tenke taktikk på. Sosialdemokratene ville beholde styringa med kampen fra toppen over hele linja. Mens separate avtaler ville bety at medlemmene på grunnplanet tok grep om utviklinga av lockoutsituasjonen, og at lockouten i Oslo ville rakne på kort tid. DS fikk aldri diskutert og tatt stilling til disse motsigelsene, som er et utrykk for at det er mange uløste spørsmål når det gjelder faglig taktikk og synet på sosialdemokratiet. Det er likevel klart at de nevnte motsigelsene er representerert i DS. På tross av dette motsigelsesfylte bildet, må det sies at nesten overalt hvor det var partimedlemmer kom de raskt inn i den daglige ledelsen av streiken, og partiet viste hvor stor betydning det kan spille i kampsituasjoner. Det var også vi som leda an *aksjonismen* med boikott av Hotel Sheraton og bygningsarbeidernes innmarsj på tomte til Norges Bank — en aksjonisme som kunne trua LO-ledelsens grep om lockouten hadde vart lenge nok.

Det var en ny og viktig sak at flere klubber og mønstringsmøter vedtok å delta i blokadeaksjoner i andre forbund-sområder.

Etter oppgjøret så vi at det var DNA som henta gevinsten, og at det ikke ble noe særlig til stem-nei-bevegelse. DS mener dette langt på vei skyldes dårlige forberedelser og manglende taktikk i hele partiet. Likevel vil vi kritisere de kamera-tene som stemte ja til oppgjøret og som oppfordra medlemmene i klubben til det samme. Dette er et uttrykk for *høyrefeil*.

DS oppretta et eget Oslo-senter for å lede kampen. Det ble laga egen løpeseddel og holdt et åpent lockout-møte i Oslo AKP-regi. Likeledes var KK-radioen godt frampå med «lockout-radio». Alt dette var vellykka. Og svært mange lag tok grep om KK-salget i lockout-perioden. Avdelinger som ikke har drivi KK-salg på lang tid, engasjerte seg. Vi kan hvis vi vil. Når kampen skjerper seg, kommer ubrukte ressurser fram i partiet! Parola fra DS-formannen i KK om en «stor snu-operasjon» ble med andre ord gripi bra av Oslopartiet. Det var spesielt positivt at bydelslaga umiddelbart «grep» saken. Mange engasjerte seg raskt i arbeidet — gjennom sterk opptrapping av KK-salget, deltakelse i boikottaksjonene og inn-samling av penger. Org. apparatet skal ha sin del av æren for dette.

Streiken i offentlig sektor

Når det gjaldt streikene i offentlig sektor forløp det meste akkurat *omvendt* av hva som var tilfellet i privat sektor! Her var det faglige apparatet i partiet godt forberedt, etter langvarig kritikk av partiets arbeid i denne sektoren — ikke minst av streiken for to år sida.

SKs FU i samarbeid med faglig leder i Oslo DS arrangerte mange og bra taktikkdiskusjoner for endel av våre tillits-folk i Oslo kommune og staten, for lærere og sykepleiere osv. (Et problem er imidlertid at vi ikke nådde alle områder med disse forberedelsene. Dette gjelder bl.a. deler av NTL. Dette kan ha vært

medvirkende til at kampen fra vår side ikke kom så langt i alle deler av offentlig sektor). Sånne møter ble holdt både før, under og etter steiken.

Derfor var politikken noenlunde av-klart: synet på voldgift, kvinneprofilen, mobilisering rundt krava (jmf. lærerne), markeringa av kravet om fri-og-uavhengig fagbevegelse etter at DNA tok over rejeringa, m.m. Mens DNA kom i ei nes-ten utrolig katterpine, var vår politikk på offensiven, FUF, splittelsen i DNA osv. har gitt partiet mye å hente. For ikke å nevne det at oppgjøret også ble et kvinne-opprør!

I motsetning til oppgjøret i privat sek-tor, ble det en virkelig nei-bevegelse i mange forbund. Blant sykepleierne og førskolelærerne ble det for første gang NEI-flertall. Vi må derfor si oss rimelig fornøyd med hvordan partiets faglige ap-parat fungerte.

Derimot klarte vi ikke i samme grad å markere Oslopartiet særskilt som under lockouten. Det interne apparatet fungerte dårligere. De berørte *partilaga* var ikke de bestemmende organa slik som under lockouten. Vi mangla kontakt med kame-rater organisert i bydelslag, og som var i streik (lærere første og fremst). Derfor ble det vanskelig å organisere fraksjoner der alle berørte deltok. Videre var det færre lag på gata og KK-salget gikk dårli-gere tenom streikemøtene og demonstra-sjonene. Resten av parteiet var ikke mo-bilisert som under lockouten, streiken ble ikke hele partiets sak.

Tilslutt må det nevnes at det også var endel særegne sider ved of.streiken som skapte problemer: bare noen grupper var ute i streik, og de stedene vi sto sterkt var ikke uttatt (bevisst?!).

DS' rolle

Når det gjaldt Oslo DS' eget arbeid med streikene må tre ting trekkes fram:

— Vårt FU sovna før påske etter å ha skrant a lenge. Dette er sjølsagt skanda-løst, og vi kommer tilbake til dette.

— Heller ikke DSAU gjorde noe for å

ta grep om streikene, noe som burde skjedd med eller uten FU i live. Med andre ord ble Oslo-partiets arbeid med streikene drive av *enkeltpersoneri* og rundt DS, riktignok i hovedsak med eksterne talpesoner for DS.

— Mangelen av *eksterne* kontakter (faglig, KK) gjør det vanskelig å få ting raskt i gang i sånne situasjoner. Internapparatet blir for tungrodd. Det er sterkt å beklage at et sånt nett ikke var klart da streiken starta.

1.mai 1986

Toget var på fjorårets nivå, målt i antall deltakere (ca. 4.300) og antall tilslutninger fra fagforeninger m.m. Internasjonal seksjon var størst, som i fjor. Faglig seksjon økte fra 1000 til 1100 — bl.a. mange lærere — og ungdomsseksjonen og kvinneseksjonen var også bra. De tekniske forberedelsene, materiellet og arrangementet i seg sjøl var etter vårt syn mye bedre enn før.

DS diskuterte 1. mai-opplegget i februar, og vedtok da å støtte arbeid etter Faglig Solidaritet-modellen. Det var likevel klart at det var store uenigheter om denne linja. Men saken var bl.a. at Oslo Transportarb. forening allerede hadde sendt inn et forslag til Oslo Samorg som var i tråd med Faglig Solidaritet fra tidligere år, og det ble sett som urealistisk å prøve noe annet. Det kan sies at det er tre «skoler» i partiet i Oslo når det gjelder 1. mai:

— «Tilbake til Faglig 1. maifront.» Dvs. eget tog uansett, for å markere alternativet til sosialdemokratiet. Mindre vekt på å jobbe i Samorg, mer vekt på andre grupper.

— «Prege Samorg/DNA-toget». Ihvertfall gå lenger for å få ett tog. Enhet på klubbplan viktigst. Mindre vekt på motstand mot partimarkeringer, mindre vekt på FUF.

— «Faglig Solidaritet-modellen». Dvs. at vi arbeider for å få viktige fagforenin-

ger til å slåss for ett tog i Samorgs regi. Men forutsatt nei til partimarkeringer, kamp mot supermaktene, enhet om de to-tre hovedsakene innenlands. Dersom dette ikke går gjennom Samorg, dannes Faglig Solidaritet av mindretallet i Samorg.

Transport sitt forslag i år la stor vekt på å gå mot partimarkeringer, støtte til FUF, for 6-timersdagen, og kamp mot USA og Sovjet samt full boikott av Sør-Afrika. Et lignende forslag i '85 fikk stor støtte, mens Transport sitt forslag ble i år overkjørt. DS mener dette skyldes dels at situasjonen var gunstigere i fjor pga. valgkampkjøret til DNA. Dels at det var uenighet blant våre folk i vurderinga av årets Samorgopplegg. Og sist, men ikke minst at det ikke var drivi diplomati på forhånd, dermed blir vi lettere isolert.

— — —

Så, i april, midt under lockouten, gjorde DS et nytt 1.maivedtak. Dette gikk svært langt i å tilby Samorg enhetstog i den rådende situasjonen. Vedtaket lød sånn:

«— Manglende bevegelse rundt 1. mai-spørsmålet og storkonflikten setter Faglig Solidaritet i Oslo i fare for å bli isolert.

— Dersom konflikten ser ut til å fortsette vil det være riktig å reise forslag om ett tog på Samorgs årsmøte 21. april.

Betingelsene for ett tog må være:

* en kraftig styrking av parolegrunnlaget (eks. mot lønnsnemnd, de riktige krav i oppgjøret, internasjonale spørsmål)(Forslaget til parole om tvungen lønnsnemnd må dreie seg om å trosse en tvungen lønnsnemnd. Dette vil også markere forskjellen på evt to gog godt når det gjelder lockouten.)

* åpning for deltakelse fra de organisasjoner som tradisjonelt søker til Faglig Solidaritet (student, ungdom, kvinne, homse, sol.org.)

— Hvis det blir vedtatt ett tog på dette grunnlaget mobiliseres Oslo-partiet til å prege dette togets politiske profil i størst mulig grad.

Blir et slikt forslag nedstemt, har AP ansvaret for splittelsen. Dette må føre til en ny giv i mobiliseringa til Faglig Solidaritet.

— DS pålegger AU/AU + 1.maiansvalg å ta opp dette spørsmålet med SKAU umiddelbart. Omlegging av partiets 1.mai-taktikk i Oslo krever godkjenning av SK.»

DS ba SK vurdere dette, da vi mente vi ikke kunne gå inn for dette helt på egen hånd. Det ble det ikke noe av fordi lockouten var over.

Sett fra partiorganisasjonens side ble det gjort mye mer arbeid i år for å markedsføre 1.mailinja i partiet: DS-besøk

til noen lag, formannskonferanse m.m. Likevel er uenighetene og uklarhetene så store at DS vil anbefale overfor det neste DS at forslag til 1.mailinje for 1987 må legges ut til debatt i hele Oslopartiet i 1986.

1.maifesten

Oslo-partiets 1.maifest var i hovedsak vellykka og trakk mange sympatisører. Høydepunktet var at en av våre streikeledere i Hotell og Restaurant holdt en flott tale som oppsummerte lockouten og homsene og kvinnes særegne rolle i denne bransjen.

Serigraf av Joaquim Martins Correia fra Portugal.

SVAR PÅ KRITIKK AV BERETNINGA

Faglig utvalg

Det er endel lag som har kritisert det faglige arbeidet og ettelyst Faglig Utvalg i Oslo i samband med beretningsdiskusjonene. DS er helt enig i denne kritikken. Det har vært et problem som tidligere DS-beretninger har tatt opp at vekslen de Faglig Utvalg ikke har blitt et taktisk og politisk kraftsenter for de faglige aktivistene og vis á vis fagbevegelsen i byen. Dvs. et FU som bringer partiet på offensiven i fagbevegelsen, som har de linjene og utspillene alle andre må forholde seg til, og som gir radikale fagforeningsfolk «mat» og «baller å jobbe med» (som det heter i fotballen). Dette har vært et problem i lengre tid, men i denne perioden har det utvikla seg til det verre. Siden påske har vi ikke hatt noe FU i det hele tatt, heller ikke under vårens streiker. For å løse dette må vi både finne fram til endel grunnleggende problem som flere FU har slitt med, og grunnene til at denne perioden har gått som den har gått.

For det første har dette FU hatt mye uenighet omkring ideen om FU som taktisk senter. På tross av at DS har gått inn for det har ikke utvalget klart å bli enige. Skal FU hovedsakelig være et *eksternt* senter, eller skal det hovedsakelig jobbe internt overfor laga på arbeidsplassene («et org.utvalg for faglig laga»? Det har vært motsigelsen.

For det andre: Det er viktig at det er mange sentrale fagforeningsfolk i FU.

Sånn har det ikke vært nå. Likeledes må det finnes *etablerte* former for kontakt med både de faglige tillitsfolka partiet har, og med faglig-arbeidet til laga. og det må eksistere fraksjoner i de viktigste foreningene. At dette ikke har eksistert, gjør at en god del *forutsetninger* mangler for å bli en virkelig faglig ledelse, nemlig det å føle det som rører seg i byens fagbevegelse, og i vårt eget faglige arbeid på pulsen. Uten disse forutsetningene kan ikke FU bli noe virkelig faglig senter.

DS har hatt en debatt om FUs problemer. Der ble Samorg overført igjen, og det ble vedtatt at DS må oppvurdere og styrke FU. På den andre sida gikk DS *mot* et forslag om å etablere et forum av de faglige topp-tillitsfolka til partiet («15-klubben»). Problemene løste seg ikke, men det ble det ikke gjort noe med. FU sovnet til påske, og fikk sove i fred.

DS mener det var et politisk feilaktig vedtak å avise forslaget om å etablere den såkalte «15-klubben».

«Uvilje mot taktikk»

I beretninga kriserer DS seg sjøl for «politisk uvilje mot taktikk». En del lag har oppfatta dette som merkelig. Og det er stilt spørsmål om ikke «uvilje mot taktikk» er ei omskrivning for «uenighet om taktikk».

DS er enig i at formuleringa i beretninga er uheldig og misvisende.

Riktig er å si at det har vært en rekke mer eller mindre klare utenigheter om taktikk i DS.

Kritikken av DS for uvilje mot taktikk er ikke en felles sjølkritikk fra DS. Dette har vært en kritikk fra et mindretall i DS mot et flertall i DS. Noen gjennomgående diskusjon eller behandling av denne kritikken i DS har ikke skjedd.

For at vi skal få et bedre grep på sosialdemokratiets rolle i byen må DS grave fram stoff om DNA i Oslo og gjennomføre en prinsipiell diskusjon og høste nye erfaringer på taktikk.

DS mener det ikke er grunnlag for å mene at det er noen vesentlig uenighet i synet på DNA utfra de diskusjonene vi har hatt om taktikk.

Organisasjon og DS' ledelse

(Dette svaret er et resultat av en diskusjon som bare såvidt er begynt i DS. Vi tror ikke dette er den fulle sannheten eller gir alle svar. Diskusjonen må fortsette, og vi må få hjelp av laga og Distriktsmøtet. Avsnittet er vedtatt i hovedsak av DS, og endelig utforma av en redaksjonskomite.)

Vedtaka fra laga om beretninga og diskusjonen på DKene bekrefter den oppsummeringa og vurderinga DS har gitt i beretninga.

Det er enighet om at mangelen på politisk ledelse av laga er DS' viktigste svakhet, og avstanden mellom DS og laga er påpekt og konkretisert fra flere lag. Noen mener at beretninga svartmaler situasjonen. Det er vanskelig å få en beretning til å balansere riktig (hvor mange % bra og hvor mange % dårlig), men DS mener at beretninga gir en riktig analyse av de problemene som finnes og slår fast at de er store. Så store at det er nødvendig for OPs framtid at nye DS sammen med laga klarer å løse disse problemene.

Det blir fra laga sagt mye om årsaker til problemer, løsninger på problemer osv. DS vil i dette svaret bare gå inn på 5 områder.

1. Framgang i den organisatoriske ledelse og tilbakegang i den politiske ledelsen. Dette er ikke selvmosisigende. Organi-

satorisk ledelse kan beskrives som: kontakten med laga — kontaktsystemene våre (postgang osv) — at ting kommer fram dit det skal og blir besvart — overføringer — oversikten/grepet om hvordan organisasjonen ser ut og fungerer osv.osv. Denne delen av ledelsen har DS et bedre grep om nå enn i begynnelsen av perioden, organisasjonen henger bedre sammen.

2. Oppbygginga av partiet i Oslo — lagsstrukturen. Beretninga sier at partiorganisasjonen ikke tjener de oppgavene partiet har. Det er idag *tilfeldig* hvor det finnes lag. Partiorganisasjonen har i mange år få tt utvikle seg spontant og planløst. DS har tidligere gjort et vedtak om at hovedmåten å organisere lag på i byen skal være i bydeler og på store arbeidsplasser.

3. Ekstern virksomhet og politisk ledelse av laga. Beretninga sier at det er helt vesentlig å forene disse for å rette opp de feila som er i ledelsen av byen. Og beretninga går sterkt imot det synet at all ledelse skal gå gjennom laga. Mange lag har sagt noe om dette, og det er mange meninger om det.

Hva er DS' ekserne arbeid? Oslo AKP er mer en summen av medlemmene. Vi ønsker at partiet skal stå fram som en politisk kraft i byen, som kommer med utspill og initiativer og meningsyttringer som kan påvirke folks tanker og handlinger, langt utafor partiet. Da må partiet opptre på de politiske arenaene som finnes: bystyret, i massemedia, i Samorg, i masseorganisasjoner og i forhold til aksjoner og bevegelser osv. På Oslo-plan er dette først og fremst en oppgave for DS og DS' offentlige medlemmer.

Men det er klart at et slikt eksternt arbeid aleine har veldig liten virkning. Det er gjennom lagas og lagsmedlemmens jevne politiske arbeid blandt massene av folk i Oslo at den store politiske kampen om folks hoder føres. Og de fleste medlemmene har jo også funksjoner som talspersoner for partiet i forskjellige politiske fora, ofte på tvers av lagsgrensene. De

trenger en ledelse slik at de kan trekke i samme retning og ha innflytelse som deler av et parti, ikke bare som enkeltpersoner.

DS' eksterne politiske utspill må utformes i nær kontakt med de laga og de medlemmene som jobber på de forskjellige områdene og som skal føre politikken ut i livet, ellers blir den slag i lufta. Denne kontakten har vært tilfeldig og begrensa på de fleste områdene i perioden.

4. Hva slags ledelse har DS vært?

Vi mener at det er mangelen på ledelse som har vært framtrepende i perioden. Sentralisme, plan og samordning har mangla. Oslo-partiet har vært en person uten hode eller med mange hoder.

Det har vært manglende samsvar mellom den interne og den eksterne ledelsen. I tillegg har laga lidd under at DS ikke har hatt en kollektiv ledelse av de eksterne arbeidet. Vi har hatt en politikk for å lede «områder» (kvinne, faglig, RV osv) og DS har ikke klart å hjelpe laga å prioritere.

Resultatet har blitt en ledelse som både har blitt byråkratisk og subjektivistisk. Subjektivistisk fordi den har fatta vedtak uten å bruke metoden fra massene til massene, byråkratisk fordi den har vært fjernt fra grunnplanet i partiet.

Dette er DS' viktigste feil i perioden.

5. Forrige distriktsmøte sa at styrking av grunnorganisasjonene var den viktigste oppgaven i perioden, og nå må vi oppsummere at DS' viktigste feil har vært mangel på politisk ledelse av laga.

Hovedårsaken har vært at DS har vært for svakt politisk. Dette er ikke det samme som å si at vi mener den politiske sammensetninga av DS har vært for svak. Men DS som politisk kollektiv har vært for svak.

Dessuten mener vi viktige medvirkende årsaker er feil som ble gjort av Distriktsmøtet: Summen av de pålegga og retninglinjene DM vedtok til det nye DS var langt større enn det DS hadde noen som helst sjans til å hanskes med.

Alt er ikke svart, det finnes positive

eksempler som ledelsen av KK-arbeidet siste år. Men eksempler på DS' politiske svakhet er f. eks. manglende evne til å utforme en taktikk for valgkampen, manglende oppsummering av valgkampen: saker som ville hatt betydning for lagas arbeid.

Mangelen på sentralisme skyldes i hovedsak at DSAU har vært for svakt. DSAU har fungert dårlig, og til tider ikke fungert i det hele tatt.

Etter siste DM blei det valgt en helt ny toppledelse i DS. Meininga var at denne ledelsen måtte fungere som et politisk kollektiv der folk utfylte hverandre og oppveide hverandres svakheter. Dette kollektivet blei rasert tidlig i perioden, (sjukdom og andre forhold som ikke skyldes feil i DS). Men det er en stor feil at DS ikke har gjort det som var mulig for å styrke den daglige toppledelsen.

I dette DS er det gjennomført en ny modell for organisering av DS, med en mye klarer arbeidsdeling mellom eksternt arbeid og organisasjonsarbeid. Men det har vært uklart hvilke oppgaver og hvilket ansvar DSAU skulle ha. Så en slik arbeidsdeling, som hadde til hensikt å bryte med «departements-tenkinga» og styrke kontakten med og ledelsen av laga, fungerte ikke, fordi DSAU ikke ledet arbeidet. Derfor mangla vi det «hodet» i DS som skulle lede Oslo-partiet både internt og eksternt.

Det har mangla en linje for hvordan DSAU skulle lede DS slik at de store feila kunne rettes opp, og slik at DS kunne bli en ledelse som kunne føre Oslo-partiet framover. Denne mangelen på linje for ledelse har igjen forsterka den politiske svakheten til DS.

Vedtak i DS om

KAMPEN FOR Å ENDRE OSLO-PARTIETS KLASSEINNRETNING

A) En slik kamp må bygge på:

1. Erfaringene fra forrige proletariseringsskampanje.

2. Undersøkelse om eller eventuelt hvorfor ikke de tidligere proletariserte rekruterte fra sine arbeidsplasser.

3. Undersøkelse av hva som skjedde med de som eventuelt ble rekrutert og analyse av dette.

4. Klasseanalysen av 1986 for Oslo.

5. En undersøkelse av arbeiderdiskriminering i partiet som Oslo gjennomfører i 1986.

6. En spesiell undersøkelse blant kvinnelige arbeidere og tidligere kvinnelige arbeidere innafor det nye kjerneproletariatet.

7. Medlemsundersøkelsen som Oslo gjennomfører i 1986.

8. En utbyggingsplan for Oslo av 1986.

B) Klasseinnretting først og fremst på det nye kjerneproletariatet og den kvinnelige delen av det tradisjonelle kjerneproletariat. Det som trengs for ei slik dreining er:

1. Partiorganisasjoneer på større arbeidsplasser innen det nye kjerneproletariatet etter en utbyggingsplan og spesiell kvinneinnretting på en slik plan (store kvinnearbeidsplasser).

2. Styrking av de eksisterende partila-

ga innafor arbeiderklassen og øke disse lagas innflytelse i partiet. Rekruttering også innafor tradisjonell arbeiderklasse.

3. Mange nye kvinnelige arbeiderledere.

4. Flere kvinnelige partiledere med arbeidentilknytning.

5. Arbeiderinnretting på kvinnepolitikken.

6. Utvikle en særegen taktikk for den faglige jobbina i de nye proletære laga til forskjell fra f.eks. Jern & Met.

C) Ta opp kampen mot arbeiderdiskriminering i partiet ved å:

1. Utvikle en plattform for et arbeideropprør i partiet. Dette opprøret må ha mye til felles med kvinneopprøret og grunnplansopprøret i partiet.

2. Endre partistilen og partikulturen sånn at arbeidere trives i partiet. Kjempe mot at arbeidere må «omskoleres» til å mestre den intellektuelle stilen som gjennomsyrer hele partiet. En spesiell innretting på kvinnearbeiderkulturen.

3. Legge forholda til rette for «et parti for vanlige folk» i betydninga at arbeidere kan finne seg tilrette i og lede partiet.

D) I kampen for å endre klasseinnrettinga er proletarisering av partimedlemmer og kamp mot avproletariseringa i partiet ikke en vesentlig del.